

ОТДѢЛЕНИЕ ПЪРВО

ПРѢДВАРИТЕЛЬНИ ПРИЧИНИ

Падения

Византийскаго Царства.

Всѣка една държавя коя то ся съставя съ силж отъ разни народности, а най-паче отъ народы кои то имжть свои писмень языкь и свожь особнж книжнинж, ако тия държавя не успѣе да ги притопи въ единь само владѣюштъ языкь и, ако не ги накара да забораважть народности тѣ си, а да приѣмнжть еднж само т. е. владѣюштаго народа, тия държавя, казваме, не само што неможи да бжди мирна въ вътрѣшность тж си отъ мятежы и възстаныя, нѣ и непременно, рано или късно, трѣба да падни; а всѣка отъ покорены тѣ ѣ народности да възобнови прѣжнаж си независимость.

Истинж чи единство то на вѣройсповѣдание то можи да сближи народности тѣ и да ги съедини въ едно тѣло, нѣ негова та сила изчезва при развитие то народнаго духа, а вѣройсповѣдание то си остава кату една форма кож сж варди и почита безъ никаквж искреннж привързаность. Такива примѣры имаме твърдѣ много въ всемирнаж повѣстность, а по-ближны намъ въ Европѣйскаж старж и новж. Нѣ Византийскаія държавя прѣдставя намъ едно твърдѣ ясно позорие връху тажь истинж, което, не слѣдъ много врѣмя, ште покажи и нейна та наслѣдница завладѣтълка Турска Държавя.